

i Formen ere i nogen Maade forskellige fra hverandre. Jeg har paa Valgtribunen udtalt mig nøjagtigt saaledes, som jeg har gjort det her i Tinget. Derpaa er jeg valgt, dette har jeg gjort gældende forhen og dette fastholder jeg her.

Den ærede Ordfører lægger os nu til Last, det vil sige med en Spøg, som hans Meningsfæller goutere, men som vist ikke andre have Smag for, at vi have udført en Del Foranstaltninger til Gennemførelse af de Hærlove, som vi ikke vare Venner af. Han siger, at en ny Minister, der havde en anden Mening end sin Forgænger, kunde tage Ordre tilbage, den tidligere Minister havde givet. Nej, det er ikke Tilfældet. En Minister har vel en formel Berettigelse til at tage en Ordre af sin Forgænger tilbage, men en Minister maa først og fremmest handle saadan — bortset fra, hvad han kan forsvare for sin Samvittighed —, at han kan forsvare det overfor det Ting, som han er ansvarlig overfor, og naar en Minister er traadt til Roret under den Forudsætning, at der er et Flertal i dette Ting for de bestaaende Love, maa han ifølge parlamentarisk Pligt handle saaledes i Henseende til Lovenes Udførelse, som dette Flertal kræver det. Det er det, de nuværende Ministre have gjort og gøre i dette Øjeblik, indtil det Øjeblik kommer, som vi vente vil komme snart, da Vælgerne ville angive, at der skal bruges en anden Kurs.

Den ærede Ordfører anker over, at der i en Skrivelse, som jeg kort Tid efter min Tiltræden i Ministeriet tilstillede det ærede Finansudvalg angaaende de Nedsættelser af Udgifter, hvorom man i Ministeriet var bleven enig med de sagkyndige, som til Dels havde udarbejdet Forsvarslovene, ikke udtrykkeligt blev sagt dette: Vi have et andet Program, end her er fulgt, og naar vi faa Flertal ved Valgene, ville vi handle efter dette Program. Jeg vil dog sige, at hvis en saadan Ytring var bleven sat ind i Skrivelsen, vilde man finde den temmelig overflødig og temmelig malplaceret. I en Skrivelse om Forretninger taler man om Forretningerne, og man taler om Forretningerne under de Forudsætninger, som foreligge. Vilde man i en Forretningsskrivelse give sig til at sætte en Stump af et politisk Program ind, vilde

dette findes ikke alene meget udenfor Kancellistilen, en meget fortræffelig Stil for øvrigt, men helt udenfor Forretningsbanerne.

Naar den ærede Ordfører ikke i og for sig bebrejdede Forsvarsministeren det, som Ministeren har gjort, maa jeg sige, at jeg behøvede nu egentlig ikke den Trøst, men det fornøjer mig, at han siger det. Jeg frygter imidlertid for, at hvis den ærede Ordfører vilde fremstille sig paa ny til Valg, vilde hans Vælgere bebrejde ham, at han har deltaget i at tilvejebringe den overordentlig vanskelige Situation, hvori vi ere, og den Nødvendighed for at gaa til Udgifter, som vi burde have undgaaet.

I Anledning af, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) sagde, at der var sket et Omslag mellem anden og tredje Behandling af Finansloven, henviser jeg til, hvad jeg alt har ytret. Og naar det ærede Medlem søger at finde Uoverensstemmelser i Udtalelser, der ere faldne fra ærede Kolleger og mig — en forgæves Bestræbelse, thi saadanne Uoverensstemmelser findes ikke — og navnlig søger at finde dem deri, at der i tidligere Betænkninger er brugt saadanne Udtryk som, at den væbnede Magt skal have en Politiopgave, vil jeg blot genkalde i det ærede Medlems Erindring, at da de Forenede Stater sendte den største Flaade, de endnu have bragt paa Søen, ned om Kap Horn, blev det udtrykkeligt nævnt som en Politiforanstaltning. Den Slags Ord sige ikke meget. Det, som derimod siger noget, er, om man vil basere Danmarks væbnede Magt paa en Befæstning af Halvmillionbyen her, eller om man ikke vil det. Det er en Realitet, og paa denne Realitet dele vi os. Og Spørgsmaalet, om man vil skaffe og bære de fornødne Skattebyrder til at udrede de Udgifter, som Befæstningen af Halvmillionbyen og det dertil knyttede Forsvar kræve, eller om man vil bringe Udgifterne ned, det er en Realitet, og i saa Henseende have hverken mine ærede Kolleger i Ministeriet eller jeg nogen Sinde, fra vi have opladt vor Mund i dette Ting, efterladt den mindste Tvivl om, hvor vi ere.

Der kom et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), som jeg maaske formelt har en Forpligtelse til at svare paa. Jeg